

Răsăritul nostru

UNICUL ORGAN PEDAGOGIC AL SURDO-MUȚILOR DIN ȚARĂ

Director: V. DIMITRIU-LEORDA || Redacția și Ad-ția: Cal. 13 Septembrie No. 8 București 6

Inainte!...

Note pedagogice

Surdo-muții agricultori

Cu numărul de față, „Răsăritul Nostru” intră în al 4-lea an de apariție. După trei ani de muncă pașnică și răbdătoare, în care timp anevoie și-a făcut loc în lume, astăzi acest ziar duce dorul de a lucra la ridicarea neamului românesc, până în colibecele cele mai îndepărtate ale surdo-mușilor din țară.

Am trecut mari greutăți și vremuri grele. Numai noi știm cu ce jertfe am străbătut până aici, fără să avem un leu aju-

tor dela nimeni, cum primesc alte ziare și reviste educative. Nici cel puțin încurajarea și îndemnul la muncă al conducătorilor noștri nu ni s'a dat. Din contră am fost întotdeauna sfidați cu disprețuirea.

În viitor vom căuta să continuăm drumul mai departe pe care am pornit, având același program de muncă, de a răspândi în generațiile de surdo-muși dragostea de țară și iubirea aceea sfântă și înălțătoare, care duce la fapte mari,

la o viață mai largă, mai activă și mai spornică în traiul de toate zilele al acestei categorii de oameni vitregită de natură.

Inerezători în isbândă și cu mai mult curaj, sperăm ca de acum înainte mai marii noștri să ne înțeleagă lupta ce ducem pe țărâmul educației și să ne aprecieze în realizarea ei.

RASARITUL NOSTRU

Obscurantismul Minist. Instrucțiunii

Am arătat în repetate rânduri situația de mizerie în care se găsesc elevii surdo-muși dela institutul din Focșani, fără însă să se ia vreodată în considerație cuvântul nostru. Revenind acum iarăși, profund revoltat, întrebăm Ministerul instrucțiunii:

Ne socotese pe noi om ce nu ne dăm seama de ce scriem, spunem neadevăruri sau au făcut legământ sub prestare de jurământ toți acei ce se perindă în frunzea Ministerului Instruc. să nu ia în considerație plângerea noastră și să lase acel institut mereu în voia soartei.

Școala, cu vechime de trei sferturi de veac, cu local propriu, cu capital de mai multe milioane, să ajungă azi fără să mai aibă nimic, din cauza conducerii și administrării iudicioase de până acum! E o rușine pentru cultura și civilizația românească.

Dacă a pierdut imobilul și averea ce agonise prin truda binefăcătorilor, iar astăzi surdo-mușii sunt îngăduiți în localul școlii normale din Focșani, care în fond e proprietatea lor, de ce nu li se dă cel

(Continuare în pag. 2-a)

Pentru D-l Ministru al Muncii

În numărul precedent al acestui ziar am arătat lipsa de conlucrare a Societății surdo-mușilor cu Asistența Socială din Ministerul Muncii, când tocmai aceste două instituții, înființate anume pentru protejarea nenorociților, ar trebui să țină strânsă legătura și să lucreze de comun acord.

Revenim acum asupra acestei chestiuni și rugăm din nou pe d. Ministru al Muncii, Dr. Costinescu să țină seama în viitor de dezideratul nostru și să cheme Societatea Surdo-mușilor la acțiunea de asistență, căci nu cerem nimic material, ci numai bunăvoința Ministerului, urmărind a întreprinde o activitate cât mai de folos pentru surdo-mușii nevoiași.

Totodată Ministerul Muncii are organizați în corporații toți meseriași, care în diferite împrejurări grele, fie de boală sau de lipsă sunt ajutați. În schimb ei plătesc lunar o cotizație prin patronii lor.

Între acești meseriași se găsesc în Capitală și câteva sute de surdo-muși, care ni se plâng că nu li se dă ajutoare niciodată, nicicând ajung bolnavi. Fiindcă aceștia au defectul surdo-mușeniei, care-i pune în neputință să reacțio-

neze și să stărue pentru acest ajutor, se profita de aceasta și astfel sunt lăsați într-o deplorabilă părăsire.

Propunem Minist. Muncii, având și dreptul, socotind multimea de surdo-muși meseriași ce fac parte din corporație — să facă parte din comitetul corporației și un surdo-mut mai destoinic să se poată interesa de surdo-mușii meseriași mai de aproape.

Așteptăm o măsură într'un sens a d-lui Ministru Costinescu în ce privește propunerile noastre de mai sus.

Proverbe înțelepte

Trebuie să fi suferit tu însuși, ca să poți înțelege suferințele altora.

A te întreba pe tine însuși e mai bine decât a întreba pe alții.

Adevărata iubire de oameni se vede trimțând lemne de foc sărmanilor pe acest timp de iarnă, nu cadouri celor fericiți.

Averea mare a unui bogătaș n'are valoare atât de mare cât venitul mic zilnic, dar sigur al unui sărac.

M'am explicat imediat că trebuie să fie surdo-mușii din acel orașel. Cumoscând puțin vorbirea prin mișcarea degetelor, m'am îndreptat toată atenția la ei să aflu despre ce vorbesc.

Vorbeau despre comunism: Unul dintre ei, se vede că fusese amăgit de agenții bolșevici, arătând un manifest de propagandă, începe a le spune despre cel de dincolo de Nistru, îndemnându-i la revoluție.

„Trebuie să știți, fraților, căci singura țară unde lumea trăiește bine și cu adevărat fericită este Rusia” zicea el. „Acolo dările s'au desființat, plugarii sunt stăpâni pe moșiile boeresti. Toate fabricile s'au împărțit frățeste între muncitori”.

„Cum au ajuns la această împărțeaală” făcu întrebarea cu degetele unul dintre ei?

„Prin revoluție. Ea este singurul mijloc prin care plugarul și lucrătorul se poate

aproape în toate numerele acestui ziar ne-am ocupat de instrucția surdo-mușilor, arătând ce ar trebui să facă Școala pentru a-și îndeplini cât mai mult menirea în educația acestora.

Referitor la copiii surdo-muși dela sate, învățământul primar este inexistent. Dece? Fiindcă cunoaștem mentalitatea țărănu-lui. El nu-și trimite copilul la școală, găsind învățământul mult pacoste, decât de folos. „Am nevoie de băiat și de fată, la plug, la păzit vitele, în gospodărie, la paza copiilor mici. Dece să-l trimiț la școală să piardă timpul fără folos?” Aceste argumente hotărâse pe țărani să reție acasă, cu atât mai mult când are un copil surdo-mut. El gândește că dacă ar învăța carte, la ce iar folosi când copilul este surdo-mut? Și conduși de această mentalitate, rari dintre părinți vedem trimțându-și copiii surdo-muși la școală. Aceștia nu din dragostea de a-i învăța, ci de frica amenzi, și să scape de ei.

În șapril acesta puțin dintre copiii surdo-muși devin ștutori de carte, cea mai mare parte dintre ei, rămânând inbezna întinericului.

Ce se întâmplă cu cei care merg la școală? Aceștia fiind fii de plugari, în loc să învețe pe lângă știința de carte și cum să muncească pământul, ca atunci când se vor înapoia în satele lor să știe munci mai cu folos, sunt sustrași dela aceasta înclămăre înăscuți, și îndreptați către o meserie: croitorie, cizmărie, etc. Astfel niciunul dintre surdo-mușii, fii de țărani nu mai rămân agricultori și se fac meseriași.

Această pregătire, își inchipue fiecare cât de dăunătoare este copiilor surdo-muși. Întâi că le dă îndrumarea greșită multora către o ocupație pentru care n'are nicio dragoste.

Apoi pe timpurile astea de șomaj, când agricultura este de mulți părăsită, și aleargă toți după funcțiuni și meserii, se aduce și mai mare rău surdo-mușilor, fiindcă aceștia sunt cei din urmă preferați. Așa dar să nu ne mire dacă prevedem de pe acum că în curând vom avea prin oraș grupuri întregi de surdo-muși vagabonzi, mosafiri permanenți ai localurilor, care

pe cât de săraci vor fi, pe atât și de corupți și cerșetori.

Revenind la cei rămași în sate, neștutorii de carte: Iși explică oricine cum poate munci un surdo-mut pământul, când îl lucrează din instinct, fără să aibă nici o cunoștință despre cultivarea rațională a pământului.

De aceea insistăm în cererea, care am mai făcut-o și altădată, ca Ministerul Instrucțiunii, în măsură preocupării de problemele de învățământ, să nu mai țină școala surdo-mușilor în continuă absență și să se ocupe și de aceasta, luând în considerație dezideratele noastre și încadrând-o și pe aceasta în rândul celorlalte.

Noi credem, cum suntem obligați la datorii ca toți ceilalți cetățeni ațări că avem și drepturi egale ca toți ceilalți. Și nu pretindem mai mult decât să se ocupe și de copiii surdo-muși în aceeași măsură ca de toți copiii țării în mod egal.

Fiind necesară o școală de agricultură pentru surdo-muși, rugăm pe d. ministru C. Angelescu, ca la întocmirea noului buget al Minist. Instr. să prevadă aceasta, pentruca începând cu anul viitor școlar, să ia ființa o școală de agricultură pentru surdo-mușii români din țară.

Astfel se satisface o cerere necesară îndrumării sociale a acestor oropșiți de natură.

V. Dumitriu-Leorda

Iubirea de mamă

A fost un biet băiat odată Nebun îndrăgostit de-o fată

Ea nu-l iubea și-i zise:

„Măine vreau să-mi aduci să dau la căine

„Inima mamei tale.. auzi”

„Sboară băiatul, și-o omoară mama,

Îi smulge inima și iar La draga lui aleargă... Dar, Fugind căzu... și'n țărână

Îi scapă inima din mână. Când inima se prăvălea Tot prăvălindu-se vorba,

Zicea cu glas dulos mereu: „Ah! Te-ai lovit?... Copilul meu!”

(Din franțuzește)

Iubiți-vă credința strămoșească

de C. Pretorian

Întâmplarea ce povestec mai jos nu este o născocire, ci un fapt petrecut într'un orașel din sudul Basarabiei.

eram într-o Duminică de dimineață, astăvară, oaspete în acel orașel, după ce colindasem mai multe zile bălțile dunărene.

Deși obosit de călătorie și moleșit de căldura dogoritoare a soarelui, în această dimineață, fiindcă mă odihnisem câteva ore, dar un vânt dinspre răsărit, abia adormit, înviora natura și descreștea frunțile, par'că îmi da puls nou inimii, să caut și să cercetez cu amănuntul localitatea, mai ales că acel orașel înfățișa tablouri originale interesante.

După ce am colindat aproape două ore pe străzile mărgi-

nașe, înapoiindu-mă în centru m'am așezat la o masă în fața unui han, sub umbra deasă a unui pom și am cerut să mi se aducă ceva răcoritor de băut. De aci, ochii mei lacomi după noutăți, au început să cerceteze împrejur, până s'au oprit la un grup de oameni, care se deau în marginea șoselei și discutau. Curios, am vrut să aflu ce vorbesc.

Mane m'a fost surprinderea când, din mișcările mâinilor am dedus că sunt surdo-muși. Era între ei un bătrân, care făcea mereu gesticulații, iar ceilalți cu privirea țintă la mâinile lui, ascultau cu privirea țintă la mâinile lui. Numai din când în când vedeam pe câte unul că face mișcări și toți își îndreptau privirea spre el.

desdroti” și strângând pumnii dădu să înțeleagă să nu zăbovească nimeni și să urmeze toți îndemnul lui.

Când era mai infocat și toți îl priveau cu mirare, neștiind ce să creadă din spusele lui, numai că văd pe bătrân, se ridică și anunțându-i o privire bănuțoasă, după ce trage și un fum din ălelea, foarte calm, începe al întreba:

„De unde știți d-ța că bolșevicii sunt fericiți, când toți ați văzut că mulți fug din țara lor, și spun lucruri de te îngrozești? Dece să facem revoluție, când noi trăim foarte bine, în credința și obiceiurile strămoșești?”

„Bine moșule”, îl întrerupse enervat adversarul: „D-ța spun că o ducem bine. Dar dece unii au moșii, alții fabrici? Dece unii au milioane puse la bănci, la rd-ța te trudești din zi până în noapte să poți câștiga o brumă de pâine și îmbrăcămîntea

simplă ce o porți? Unde ți-l mulțumirea?”

Toți ceilalți, ascultând răfuțala, par'că le-ar fi venit a crede că adevărul stă de partea agentului bolșevic, surdo-mut.

— „Am să-ți arăt”, răspunse moșul, „că tot ce se află pe fața pământului nu se mișcă decât cu voia și după rândulala Celui de sus, și egalitate între oameni nu se poate face niciodată. Am să-ți dau un exemplu:

Eu am patru feciori, dintre care trei sunt căsătoriti. Când i-am băscuiț de mine, am înzestrat pe fiecare cu tot ce se cere la cerșă de om. Le-am mai dat și câte cinci pogoane de pământ arător. Acum să-ți spun starea în care se găsește fiecare:

Cel mare a mai cumpănat încă cinci pogoane peste ceace i-am dat eu. Al doilea a cumpănat opt pogoane. Iar al treilea, n'ar mai fi să nu mai fie pe lu-

(Continuare în pag. 2-a)

Informațiuni

Soluție

Pentru a stimula pe toți surdo-muții să strângă rândurile în jurul Societății lor să putem lupta mai cu succes în cucerirea drepturilor noastre, redăm mai jos desbaterile „Federației Soc. Surdo-Muților” din Franța, traduse din ziarul „La Gazette des Sourds-Muets”, să fie luate de exemplu în activitatea lor viitoare:

„La 16 Decembrie, în Muzeul Social, a fost o importantă demonstrație a surdo-muților în cursul căreia au fost adoptate următoarele rezoluții:

Federația Soc. Franc. a S. M. cere cu energie:

1) Readucerea școlilor surdo-muților la Ministerul Educației Naționale;

2) Instrucția laică, gratuită și obligatorie pentru toți surdo-muții ca pentru toți ceilalți;

3) Controlul tuturor școlilor surdo-muților de către inspectorii delegați de ministere.

Comisia de lucru având în vedere gravitatea situației lucrătorilor surdo-muți, cărora le este refuzată adesea posibilitatea de a-și câștiga hrana „Federation Soc. Franc. S. M.” emite următoarele:

1) Trebuie luate măsuri pentru a se admite accesul surdo-muților în industriile, care lor le sunt închise.

2) În administrație, servicii municipale, departamentele comunale și naționale să se rezerve locuri și surdo-muților, iar la înaintări să li se acorde dreptul la examene și lor ca la toți ceilalți.

Comisia lucrărilor sociale. Feder. consideră că surdo-muții au mai multă nevoie decât toate celelalte clase de ajutorul social. Ea hotărăște:

1) Chestiunile lucrărilor sociale să fie din ce în ce mai mult studiate;

2) Instituțiile de asistență să devie mai prospere.

3) Să se deschidă colonii în timpul vacanței surdo-muților;

4) Casele de adăpost ale societăților să-și aibă proprietățile lor. Și pentru aceasta surdo-muții din Franța cer cu tărie: „Le Foyer des Sourds-Muets de Paris” să fie repede clădită și utilizată;

5) Tinerimea tăcută să nu fie uitată în ce privește cultura, dezvoltarea fizică și jocurile în aer liber.

Comisia congreselor, având în vedere că congresele sunt trebuțoare pentru a uni marile mase ale surdo-muților cu scopul de a delibera asupra drepturilor și să judece asupra ameliorării situației lor sociale, acestea fiind singurul mijloc de a atrage asupra lor atenția *Binefacerilor Publice*, decide:

1) Să organizeze în anul 1937 o adunare mondială a surdo-muților, într-un congres Internațional la Paris.

Reproducând această hotărâre

a Feder. Franceze a Surdo-Muților, credem că toți surdo-muții români, citind cele de mai sus, vor înțelege că nu mai e timpul să stea deoparte. Avem datoriată fiecare să ne strângem sub steagul Societății, să pornim împreună la activitatea pe care vedem cât de frumos o duc surdo-muții francezi uniți laolaltă.

*
Face deosebită senzație o tânără femeie, surdo-mută din naștere, declarată ASSA a citirii labiale în trei limbi.

Această femeie atinsă de surzenie complet, a căpătat o solidă instrucțiune a studiului a trei limbi: engleza, germana și franceza, pe care le citește dupe buze admirabil. Ea este de o inteligență remarcabilă.

*
O faptă, care merită toată lauda este azilul din New-York, amenajat anume pentru îngrijirea surdo-muților bătrâni lipsiți de ajutoare.

Acest azil a fost fondat de către Thomas Gallonet, care l-a înzestrat cu cel mai modern mobilier.

După poziția pictorească, remarcăm frumusețea sa, fiindcă e așezat în mijlocul fluviului Hudson. Are locuințe pentru 100 de persoane, frumos mobilate.

E interesant de menționat că fiica acestui fondator, Miss Gallonet se ocupă cu toată dragostea de acest azil, îngrijind de cele necesare surdo-muților de sub caoperișul lui și continuând opera tatălui său.

Când să se întâmple și la noi fapte laudabile ca acesta?

*
Anunțăm pe această cale că viitorul salon de expoziție internațională pentru sculptură și pictură al artiștilor tăcuți s'a hotărât să se țină la Bruxelles în 1935, iar următoarea la 1937, în Paris, odată cu expoziția cea mare Internațională, când i se va da un fast ce va ieși din comun.

*
Cine spune că surdo-muții sunt oameni fără valoare, imposibil de întrebuințat la ocupațiuni diferite?

Dacă mareșalul Lyautey avea o surzenie reală, aceasta nu l-a împiedicat cu nimic să ajungă la o situație atât de înaltă, dovadă fiind o mare valoare.

Apoi profesorul Nicolle, directorul Institutului „Pasteur” din Tunis, este aceluși ajuns într-o înaltă situație, cu toate că e surdo-mut.

Nu mai cei nedreptiți sunt cruzi cu surdo-muții și-i consideră incapabili de funcțiuni și meserii.

*
Face mare vâlvă sărbătorirea jubileului de 50 de ani al unuia dintre cei mai simpatici apărători ai surdo-muților din Danemarca, d. Viggo Ch. Hausen, din

Copenhaga, care cu delicatele sentimente și dulcea lui companie, compusă din cei trei fii ai săi studenți, continuă o operă deosebit de fecundă, pentru apărarea intereselor surdo-muților din toată lumea.

*
Un surdo-mut cu adevărat geniu este un tânăr francez despre care scrie „Gazette des Sourds-Muets” că la bacalaureat a luat întâiul. S'a distins la Universitatea greacă și latină iar acum a luat cu strălucit succes matematicile.

Ziarul menționează și numele distinsului pedagog Dr. L. Dupuis, care i-a fost profesor.

*
Din câte scrie „La Gazette des Sourds-Muets”, organul asociației surdo-muților din Franța, învățământul surdo-muților din Bulgaria nu se prezintă mai pe roze ca cel din țara de la noi. Acesta n'au decât un singur institut de educație a copiilor surdo-muți la Sofia pentru un număr destul de însemnat al surdo-muților din Bulgaria.

*
Ca să ne dăm seama cât de mare interes depun statele civilizate pentru educația surdo-muților se vede numai din sacrificiul ce-l fac acestea.

Iacă de pildă Suedia, a acordat o subvenție de 30.000 de coroane (ceace face aproape 700.000 lei) federației sportive a

surdo-muților pentru pregătirea acestora în vederea participării la concursul internațional sportiv al surdo-muților ce se va ține la Londra în anul 1935.

Deasemenea Franța a repartizat suma de 40.000 franci francezi (280.000 lei) pentru pregătirea sportivă a surdo-muților sportmani în vederea acestui concurs.

Intrebăm: la noi cine se gândeste cel puțin să ne dea sprijinul moral, dacă nu și pe cel material?

Am înființat o societate sportivă încă de anul trecut, la care în loc să fim priviți cu bună voință și încurajați, am fost luați dela început în primire și chiar bolcotați de unii trepăduși de ziare, care n'au nici cel mai elementar simț moral în sufletele lor de preț și gazetari.

*
Tânărul Bernard Audiger a obținut o decorație pentru talentul și munca sa de sculptor. Îi felicităm și-i transmitem pe această cale simpatia noastră, făcând o faptă care ridică pe toți surdo-muții.

*
La Tokio o tânără surdo-mută, după ce a urmat cu mult succes farmacia, deschizând farmacia ei, a început a lucra pentru pregătirea fetelor surdo-mute în această direcție. Cu aceasta s'a dovedit ca tinerele surdo-mute au un deosebit talent și aplicație pentru a fi cele mai bune farmacistice.

Iacă acei oameni, pe care noua lume îi socotește paraziți ai societății că pot deveni folositori, mai mult decât mulți dintre normali.

vârș nenorocirilor au dărâmat până și bisericile.

Când spunea aceste lucruri grozave ochii tuturor se umeziseră de lacrimi.

După această conversație, îndreptându-mă către grupul de surdo-muți, care se clorovise până aci pe chestia comunismului, dându-le exemplul refugiații de față, le-am arătat cât de mare nenorocire aduce comunismul, dându-le exemplul acei nevinovați.

— „Uite, acești oameni, care și-au părăsit cuibul și poartă azi pecetea suferinței pe fețele lor, sunt victimele bolșevismului.

„Păstrați-vă mai bine legea voastră și obiceiurile strămoșii, căci altele mai bune ca acestea să știți că nu veți găsi. Preferați mai bine moartea apărându-vă țara, în loc să alegeți pe drumul prbiegiei, cum vedeți pe acestea.”

Surdo-muții, înțelegând cât

Se știe că reptilele și cameleonii își schimbă culoarea după locul unde trăesc. Dacă un cameleon șade de exemplu printre frunze verzi, atunci capătă culoarea verde. Dacă trăește pe pietre sau nisip, atunci culoarea lui se face cenușie. Această schimbare, îi aduce mare folos, fiindcă scapă mai ușor de vederea dușmanilor și-i ușurează prinderea prăzii.

S'a constatat însă că un cameleon, de exemplu, dacă rămâne orb, el nu-și mai schimbă culoarea și rămâne cenușiu pentru totdeauna.

Ne întrebăm: pentru oamenii noștri politici, care se perindă din partid în partid să scape mai ușor de vederea celor ce le cunosc cinstea și își ușurează prinderea prăzii, n'ar fi o soluție să rămâie și ei orbi, pentru a nu mai face aceasta?

Poate în chipul acesta am ajunge să avem partide mai puține cu oameni politici mai constanți și mai consecvenți.

În revista „La Nature” găsim scris de A. Garré, că nu e adevărat, că porcii ar simți plăcere pentru murdărie. Dacă se scaldă în noroaie, fac această din lipsă de apă curată pentru a se răcori.

Dar cu porcii ceilalți, tot

așa oare se întâmplă? Aceștia se complac în murdărie, fiindcă n'au apă curată? Ori simt într'adevăr plăcerea să stea numai în mocirlă?!

Citim într'o revistă veche, apărută acum treizeci de ani, că răposatul nostru arheolog Alexandru Odobescu a descoperit la Mănăstirea Snagov un document interesant. O scrisoare oficială, adresată d. Matei Vodă Basarab lui Vaso, vameș al Statului. Iată-i cu prinsul:

„Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab Voevod și Domn.

„Scriș'am Domnia mea ție, Vaso vameșule: ce porc de căne ești tu, de cărțile Domniei mele nu le bagi în seamă. A făcut Domnia mea cărți părintelui Snagovului să-și ea depe locul lui dela Spanțov, cum a fost legea și obiceiul, iar tu, fecior de lele, nu bagi cărțile mele în seamă. Să căuți să-l lași ce este obiceiul, că vom trimite Domnia mea de acolo, de te va spânzura. Aceasta îți scriu și însuși am zis Domnia mea.”

„Scriș Octombrie 24 let 7152 Reproducând acest text, ne întrebăm cu cât a progresat diplomația de azi, față de cea străbună?

Răspândiți ziarul!

„Răsăritul nostru”

în cercul cunoștințelor D-vs. Abonamentul este de lei 100 pe an pe hârtie velină

— Redacția și Administrația —:

Calea 13 Septembrie No. 8 BUCUREȘTI 6

Obscurantismul Ministerului Instrucțiunii

— Urmare din pag. 1-a —

puțin menajarea cuvenită tuturor elevilor?

Suntem informați că acești blestemați ai soartei — (mai bine să-i fi luat Dumnezeu de mici să nu mai îndure azi și ostilitatea celorlalți) sunt svârșiiți în aripa stângă a localului în niște camere fără să li se dea îngrijirea necesară. Tratamentul la masă îl au ca niște milogi.

Nu pretindem să li se dea cine știe ce hrană, dar să fie tratați și ei la fel cu elevii de la școala normală din acel local, fiindcă Minist. Instruc. dă

aceeaș alocație de hrană pentru toți.

Apoi cursurile ce se fac sunt ridicole. Afliăm că toate clasele se fac într'o singură sală cu despărțituri de paravane de scândură, peste care elevii și profesorii întind găturile unii la alții ca clovnii dela circ.

Crede Minist. Instruc. că lă-sând să se facă școala astfel și-a îndeplinit datoria?

Îi spunem noi de acum că are să fie vai de capul nostru și păcat de țara aceasta pentru care s'au sacrificat atâtea generații. Cu educația superficială și supravegherea neglijentă ce face Minist. Instruc. îndrumării surdo-muților, desigur că viitorul acestora nu-l prevedem deloc îmbucurător.

Barem dacă s'ar întâmpla aceasta numai cu surdo-muții!

V. DIMITRIU-LEORDA

lubiți-vă credința strămoșească

(Urmare din pag. 1-a)

me. A mâncat pământul dela mine, a mâncat și zestrea nevesti-sa, și acum s'a băgat vâcar la vite ca să nu moară de foame. De cel mic ce să spun? A învățat carte și acum e doftor la Cetatea-Albă.

Iată dar patru oameni plămădiți din acelaș sânge, care nu pot fi deopotrivă, dar ce să mai spun de lumea celaltă?

Și acum te întreb eu pe d-ta: Cu ce drept să i se ia averea feciomului făcută prin trudă și să se dea feciorului văcar, care a perdut tot numai în petrecere și destrăbălări? Nu vezi că nu e drept!”

Când moșul gesticula mai cu foc să facă pe toți să înțeleagă că dreptatea stă în susținerea sa, numai că iată, un convoi de refugiați, se apropia, venind pe

drum spre ei. Erau oameni, femei și copii, toți amărâți, slabi și piperniciți, îmbrăcați în zdrențe, iar după urmă, mergeau conduși de câțiva jandarmi.

Curiozitatea, făcu pe surdo-muți să se apropie de ei. Intrebând pe un jandarm de rostul acelor oameni, mi se răspunde că sunt refugiați din Rusia.

Cercetând cauzele de ce au fugit din țara lor, unul începe a spune lucruri îngrozitoare, vorbind într'o moldovenească curată.

— „În Rusia trăim într'un adevărat iad. Murim de foame. Avutul ne este luat de Stat. Comerțul este desființat. Jafurile, uciderile, și rechizițiile nu mai sfârșesc, iar ca să pună

de mare folos este pentru ei să-și păstreze credința și legea strămoșească, se îndreptară fiecare spre casă, îngândurați și hotărâți s'ălupte de aci înainte împotriva aceluia, care vor voi să-i destrame și să ne distrugă organizarea noastră pentru ca să ne învrăjbească și distrugă țara.

C. Pretorian

Cugetări

Oricât de înalt al fi copacul, foile lui cad toamna tot pe pământ.

E ușor să aduni partizani politici mulți, dar greu să afli

Omul înțelegător știe a se supuna împrejurărilor, la fel cum apa ia forma vasului în care s'a turnat.

Din Germania

Germania de sub dictatorul Hitler, care venise cu măsurile absurde pentru suprimarea și sterilizarea elementelor de origine străină și anormalilor, nu-măra azi mai mult de 60.000 de surdo-muți bărbați și femei. Dela intronarea dictaturii acestuia ei au suferit mult atât în privința organizării, cât și a dezvoltării culturale și sportive